SAYI:18
20 LİRA
Suat Yalaz'ın ASYA KAPLANI
KARAOĞLAN
22 EYLÜL ÇARŞAMBA
AL BAKALIM! EL Mi YAMAN BEĞ Mi YAMAN!..
Bu Sayıda: YENİ MACERA
MOR KAHKÜLLÜ ŞEHZADE

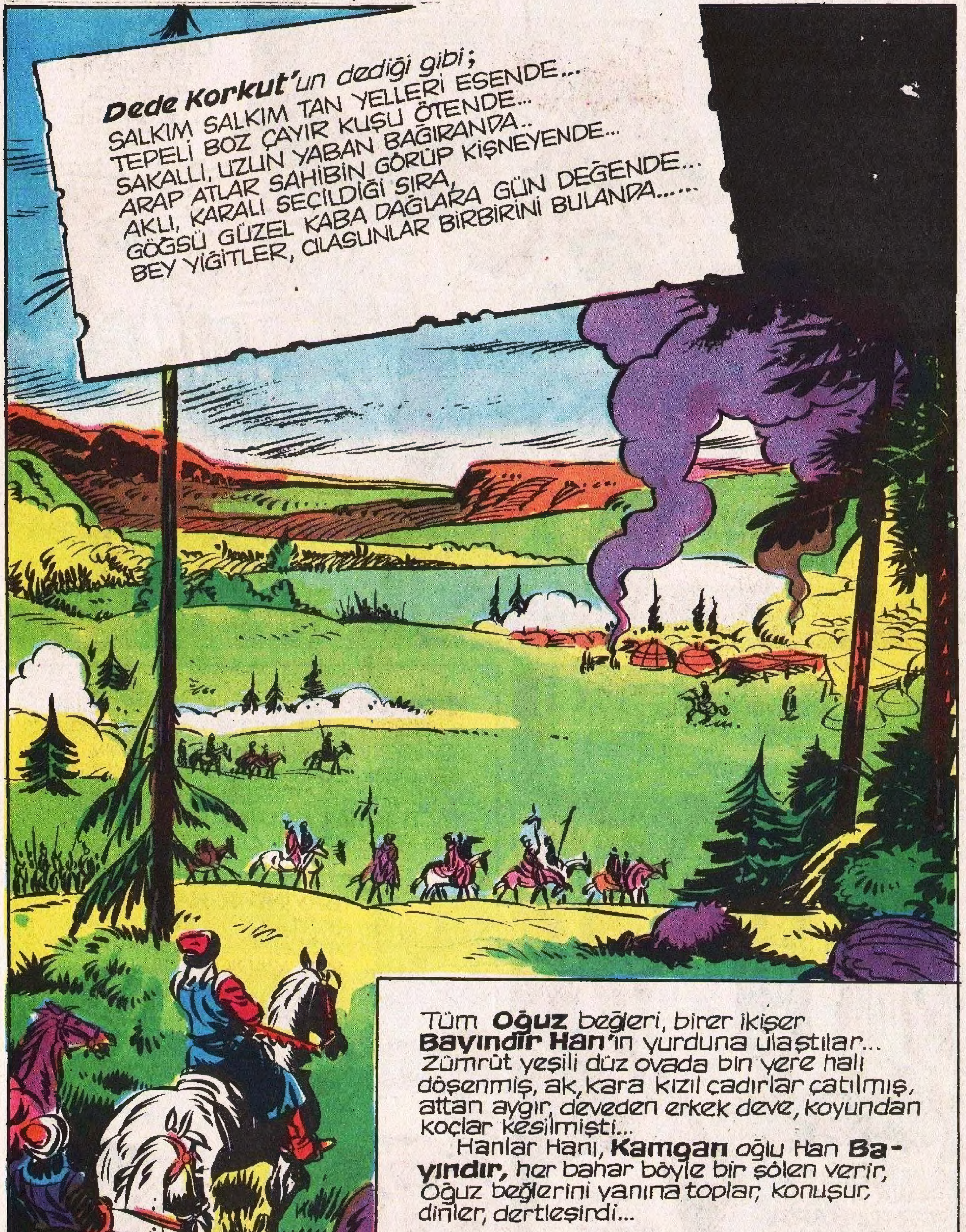
Dede Korkut'un dediği gibi;
SALKIM SALKIM TAN YELLERİ ESENDE...
TEPELİ BOZ ÇAYIR KUŞU ÖTENDE...
SAKALLI, UZUN YABAN BAĞIRANDA..
ARAP ATLAR SAHİBİN GÖRÜP KİŞNEYENDE...
AKLI, KARALI SEÇİLDİĞİ SIRA,
GÖĞSÜ GÜZEL KABA DAĞLARA GÜN DEĞENDE...
BEY YİĞİTLER, CILASUNLAR BİRBİRİNİ BULANDA.....
Tüm Oğuz beğleri, birer ikişer Bayındır Han'ın yurduna ulaştılar... Zümrüt yeşili düz ovada bin yere halı döşenmiş, ak, kara kızıl çadırlar çatılmış, attan aygır, deveden erkek deve, koyundan koçlar kesilmişti...
Hanlar Hanı, Kamgan oğlu Han Bayındır, her bahar böyle bir şölen verir, Oğuz beğlerini yanına toplar, konuşur, dinler, dertleşirdi...

Oğuz Beğlerinden Dirse Han da 40 yiğidiyle şölene gelmişti.. Bayındır'ın çerileri Dirse Han'ı uzaktan koşup karşıladılar...
HOŞ GÖRDÜK OĞUL! TÜM BEĞLER GELDİLER Mİ?..
GELDİLER, AĞAM DIRSE HAN... BUYURUN, SİZE YOL GÖSTEREYİM!
HOŞ GELDİN DIRSE HAN!.. SAFALAR GETİRDİN!..
Birisi Dirse Han'la yiğitlerinin önüne düştü... Ak çadırları, kızıl çadırları geçtiler.. Sonunda kıl keçeden yapılma bir kara çadırın önünde durdular...
ŞU ŞÖLENDE BANA AYRILAN YER BU KARA ÇADIR MIDIR?.. TEZ BAŞKA BİR YER BULUN!..
BAĞIŞLA AĞAM DİRSE, BİZE BUYRUK BUDUR...
BAYINDIR HAN BENİM NE EKSİĞİMİ GÖRDÜ?. KILIĞIMDA MI, SOFRAMDA MI, SOHBETİMDE Mİ KUSUR İŞLEDİM?. BENDEN ALÇAK KİŞİLERİ AK ÇADIRA, KIZIL ÇADIRA OTURTUP, BENİ KIL KEÇE KARA ÇADIRA OTURTMASININ BİR NEDENİ OLMALI...
BAYINDIR HAN'IMIZ BUYURDU Kİ, OĞLU OLAN AK ÇADIRA, KIZI OLAN KIZIL ÇADIRA, OĞLU DA KIZI DA OLMAYAN KARA ÇADIRA OTURA!..

Dirse Han'ın hiç çocuğu olmamıştı... Ezildi, gücendi amma, çığlık etmedi... Kara çadır altında yere serilen kara keçe üstüne oturdu... Şölen başlayıp sıra yeme içmeye gelince...
BU ÇÖMLEKTEKİ AŞ NEDİR OĞUL ?..
KARA KOYUN YAHNİSİ, AĞAM DİRSE HAN !..
HAN'IM, BU KEZ BAYINDIR HAN'DAN BUYRUK BÖYLEDİR... OĞLU, KIZI OLMAYANA..
Dirse Han, gerisini dinlemedi, kalktı...
KALKIN YİĞİTLERİM, DOĞRULUN !.. BU KARA AYIP BANA YA BENDENDİR YA HATUN'DAN !.. BİZE BURADA DURMAK GEREKMEZ !..

Dirse Han yurduna geldi... Hatununu çağırdı...
BERİ GEL BAŞIMIN BAHTI, EVİMİN TAHTI, SELVİ BOYLUM, KARA SAÇI TOPUĞUNA SARMAŞANIM.. GÖRÜYOR MUSUN OLANLARI?.. DİRSE'Yİ ÇOCUKSUZ DİYE, KARA ÇADIRA ALIP, KARA KEÇE ÜSTÜNE OTURTTULAR.! SENDEN MİDİR, BENDEN MİDİR BU KUSUR?..
EYY, DİRSE HAN!.. BANA KIZMA, İNCİNİP ACI SÖZLER SÖYLEME.. NE SENDENDİR, NE BENDEN!.. DOĞRUL, ALACA ÇADIRINI DİKTİR, ÜÇ-OĞUZ'A HABER SAL! KURBAN KESTİR, AÇLAR DOYUR, BORÇLUYU BORCUNDAN KURTAR, HAYIR DUASI AL! DİLEK DİLE... BELKİ BİR AĞZI DUALININ DİLEĞİ İLE TANRI BİZE...
Dirse Han kadının sözü ile kendine geldi... Söyledikleri bir bir yaptı.. Kurban kesti, dilek diledi...
Çok geçmeden...
...bir yoksulun duası tuttu.. Hatun gebe kaldı... Yüce tanrı bir oğul verdi onlara...
"Eye kemikli uzar, kaburgalı büyür" demişler...
Dirse'nin oğlu da, daha 15'in de yaman bir delikanlı oldu...

BAYINDIR HAN'ın güreş için yetiştirilmiş azgın bir boğası, birde deli devesi vardı.. Bir yazın, bir de güzün bu boğayla deveyi kapıştırırlar, kalabalık Oğuz beğleri ile seyrederlerdi... Gene bir yaz ortasında beğler önünde bu boğa ile deveyi ortaya çıkardılar...
Üç kişi, sol yanağındaki zincirden, üç kişi de sağ yanağındaki zincirden tutarak boğayı ortaya getirdiler ve salıverdiler...
Dirse Han'ın oğlancığı da çayırın bir ucunda saray çocuklarıyla aşık atıyordu...
ANACIIIM!.. BU BOĞA ÜSTÜMÜZE GELİR!..
Dirse han durumu görmüştü...
Üç saray çocuğu bir anda savuştular... Dirse'nin oğlu kaçmadı.. öldüresiye üstüne gelen boğaya döndü, bekledi...

GITTİ GÜZELİM OĞLAN!..
YÜCE TANRIM VERDİĞİ GİBİ ALACAK MI? ŞU KOCAMIŞ DİRSE'YE BİR OĞULU ÇOK GÖRECEK Mİ?..
Deli boğa, hışımla saldırdı, ilikleri yeni dolmuş oğlana...
AL BAKALIM!..
EL Mİ YAMAN BEĞ Mİ YAMAN!..
Dirse'nin oğlu da boğanın alnına yumruğu indirdi...
Delikanlı bir yana savruldu, boğa öbür yana... İkisi de sersemlemişti... Fakat, asıl şaşkına dönenler, olanı görenler oldu... Çepeçevre çadırlardan kopan bir uğultu tüm çayırı uzun bir süre inletti...

Deli Boğa'nın sersemliği tez dağıldı... Gerilemeden Dirse'nin oğlunu boynuzlamak istedi... Amma tek adım atamadı... Delikanlı da kalkmış alnına dayanmıştı... Şimdi, Allah'ın iki genç delisi ortada direniyordu...
DİRSE HAN!.. BU SENİN OĞLANIN YAPTIĞI GÖRÜLMÜŞ, DUYULMUŞ ŞEY MİDİR?..
YÜCE TANRI GEÇ VERDİ GÜÇ VERDİ! AMA TAM VERDİ ŞÜKÜRLER OLSUN!..
BİR DAMA DİREK VURURLAR, O, DAMA DAYAK OLUR... BEN DE BU HAYVANIN ALNINA DAYAK OLMUŞ BEKLERİM!..
SALAYIM GİTSİN MALAĞI!*
* Camız yavrusu
Dirse Han'ın oğlu birden yana çekilip boğayı savurunca, hayvan iki boynuzu üstüne yere çakılıp kaldı...

Boğa, tepesi üstü yere çakılınca Dirse Han'ın oğlu birden atıldı, bacaklarını döşüne doladı hayvanın ve... bıçağını boğazına çalıverdi...
BU NASIL GÜÇ, NASIL YÜREKTİR?.. ADI NE SENİN OĞLANIN?..
DAHA AD KAZANMADI AMA BİZDE; KARA ÇADIRDA, KIL KEÇE ÜSTÜNDE OTURTULAN, KARA KEÇİ YAHNİSİ YEDİRİLEN DİRSE'NİN OĞLU DİYE ANILIR...
Bayındır Han, Dirse'nin taşlamasını anlamıştı.. Utandı, elini Dirse'nin omuzuna koydu...
DİRSE HAN!.. BENİ KÜÇÜK DÜŞÜRME... VARALIM, DEDEM BOZKUT'U BULALIM, SENİN OĞLANA AD KOYDURALIM...
FERMAN SENİN BAYINDIR HAN!..

Kutlu ozan **Dede Bozkut** geldi... saz çaldı, boy boyladı, soy soyladı... Sonunda **Dirse**'nin oğluna ad koydu...
Bre Dirse Han! Beylik ver bu oğlana erdemlidir.. Boyu uzun at ver, hünerlidir.. Altın başlı ev, omuzu kuşlu kaftan ver, yeterlidir... Bayındır Han önünde cenk etmiş, bir boğa öldürmüş, senin oğlun öyleyse adı; **Boğaç** olsun!.. Adını ben verdim, yaşını tanrı versin!
DİRSE!.. ŞİMDİ DE SENDEN OĞLUNU **KOVAĞA** VERMENİ İSTİYORUM.. ONA ÖZEL BİR EĞİTİM GÖRDÜRECEĞİM... HAS ALAYIMA SUBAY YAPTIRACAĞIM...
BANA BUGÜNÜ GÖSTEREN YARADANA ŞÜKÜRLER OLSUN!
Boğaç, sarayda kısa zamanda parladı, yüceldi.. **20** yaşına geldiğinde, **Bayındır Han**'ın özel alayında binbaşı olmuştu.. Barışta aklı, savaşta kılıcı öylesine keskindi ki, alay beğleri bile ondan çekinir, onu sayar olmuşlardı...
Bir gün...
BİNBAŞI BOĞAÇ! SANA ÖNEMLİ BİR İŞ DAHA VERİYORUM.. YEDİ GÜN İÇİNDE KAZILIK KOCA DENEN **KARIMIŞ*** KEÇİYİ ZİNCİRE VURUP, SAĞ OLARAK BANA GETİRECEKSİN...
FERMAN SENDEN, YAPMAK BİZDEN **BAYINDIR HAN**'IM!..
* Kocamış...
9

BİNBAŞI BOĞAÇ, HER SAVAŞA ÇIKMAZDAN ÖNCE BABASI DİRSE HAN'IN YURDUNA UĞRAR, ANASININ, ATASININ ELLERİNİ ÖPER, DUALARINI ALIRDI... KAZILIK KOCA'YI TESLİM ALMAYA GİTMEDEN DE, HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ, BABASININ YURDUNA YOLLANDI.
BU, EL ÖPÜP HAYIR DUASI ALMAK BANA İKİ GÜN KAYBETTİRECEK!.. AMMA ZİYANI YOK... KAZILIK KOCA, DİŞLİ BİR BEĞ DEĞİL... İŞİMİ BEŞ GÜNDE GÖRÜRÜM....
HEEY YİĞİDİM!.. GEL ŞU URGANA BİR EL ATIVER!..
Bir bataklık yanından hızla geçerken Boğaç'a seslendiler...
HAK YOLUNDA GÖREV ALMIŞ BİR BİNBAŞIYIM BABA... İŞİM İVEDİ!.. BİR MANDAYA AYIRACAK ZAMANIM YOK!.. BU DELİKANLI UĞRAŞIP ÇIKARSIN.. EMEĞİNİ DÖNÜŞTE ÖDERİM...
Boğaç'ın sözü üzerine, manda ile uğraşan delikanlı döndü.. Bu, Karaoğlan'dı...
BİR ÜÇ-OĞUZ SUBAYI DEĞİL, HANBALIĞDAKİ ÇİNLİ BEZİRGAN'LAR BÖYLE KONUŞUR ANCAK!..
ÇIKAR ŞU SÜSLÜ KAFTANI DA, YARDIMA GEL!..

BRE SAYGISIZ!.. DUYMADIN MI?.. HAK YOLUNA GÖREV ALMIŞIM... YİTİRECEK ZAMANIM YOK DERİM!..
BIRAK YÜCELERDEN KONUŞMAYI DA, GEL ŞU MANDAYI KURTARALIM ÖNCE!.. SONRA HAK YOLUNA MI GİDERSİN, NEREYE GİDERSEN GİT!..
Boğaç atından indi...
BİR MANDAYLA UĞRAŞAMAM AMMA, SANA EDEPLİ KONUŞMAYI ÖĞRETMEDEN GİDERSEM İÇİME DERT OLUR!..
KAFTANINI TOPLA DA GEL.. ETEĞİ ÇAMURLANMASIN.. HADİ BABA, GEL!..
Karaoğlan, pek önemsemediği genç subaya arkasını dönmüştü.. Birden...
KLAAK!
BİNBAŞI BOĞAÇ'A SAYGISIZLIK EDECEK BİR SEN Mİ KALDIN ŞU ACUNDA...*
* Dünya, yeryüzü...

Karaoğlan, genç binbaşının hiç sıkınmadan gelip tokadı basacağını ummamıştı... Boğaç'ın ağır eli ensesinde patlayınca dizüstü çakıldı çamura...
KALK!.. BIR TOKATLIK SUÇ DEGIL. SENIN YAPTIGIN, EDEPSIZLIK!..
ETMEYIN AĞALARIM! BIR CAMIZ YOLUNA IKI YIGIDIN BIRBIRINE GIRMESI DOĞRU MU? GELIN, ETMEYIN!..
YAMAN SILLEYDI! BELLI KI BILEĞININ HAKKIYLA BINBAŞI OLMUŞSUN! AMMA, BIR DE...
...ARKADAN VURMASAYDIN!..
12

Karaoğlan, belanın katmerlisine çattı galiba ?.

Oba beylerinden Dirse Han, geçkin yaşında bir erkek çocuk sahibi olur. Çocuk büyür, orduya katılır. Genç yaşında Binbaşı Boğaç Bey olur. Ve bir gün Karaoğlan'a rastlar. Bir camız yüzünden birbirlerine girerler.

Boğaç, Karaoğlan'ın düştüğü yerden kalkamadığını görünce, hemen üstüne çullanmaya kalktı.. Davrandı, fakat yapamadı...
O NE!.. BATAKLIĞA SAPLANMIŞIK MEĞER!..
BABALIK!.. AT ŞU URGANI DA ÇEK BENİ..BOŞ YERE EĞLEŞTİM BURADA!..
ATMIYORUM!.. OCAĞIMA DÜŞTÜNÜZ MÜ ŞİMDİ? NE HALİNİZ VARSA GÖRÜN! DEMİN AKLIN NERDEYDİ? ONCA DİL DÖKMEMİ KULAK ARKASI EDEN KİM İDİ?..
BABA! BELKİ HAKLISIN AMMA ŞİMDİ BUNU TARTIŞMANIN YERİ DEĞİL.. BAYINDIR HAN'IN İVEDİ BİR BUYRUĞU VAR.. AT ŞU İPİ!..
HİÇ ANLAMAM! ŞİMDİ ŞURDA BAYINDIR HAN'IN BUYRUĞU MU ÖNEMLİ, YOKSA BENİM BATAĞA GİDEN CAMIZIM MI, HA?..

SAKIN ONA İP ATAYIM DEME HA, BABALIK! BEDENİNDE BİR MANDA KUVVETİ VAR! SENİN CAMIZI ÇEKMEK İÇİN ONDAN İYİSİNİ BULAMAYIZ.. SANA SÖZ VERİRSE ÇIKAR ONU BATAKTAN...
PEK ÂLÂ! SÖZ VERİYORUM, CAMIZI ÇEKECEĞİM.. AMMA SONRA BUNUN HESABINI İKİNİZDEN DE SORACAĞIM!..
Şeref sözü üstüne dede, ip atıp Boğaç Bey'i bataktan çıkardı.. Hep birlikte camızı çekmeye başladılar...
HAYDİ, BİR DAHA! KURTULDU, HA GAYRET, HAAAA!..
Karaoğlan doğru söylemişti.. Boğaç Bey gerçekten manda gibi güçlüydü.. Bir iki asıldıktan sonra camızı çektiler bataktan...

BEN ŞU ÇAYDA BİR TEMİZLENEYİM, BABA!..
SEN DE O İPİ BENİM YAĞMUR'UN EĞERİNE ASIVER!..
ALLAH SİZLERİ SEVENLERİNİZE BAĞIŞLASIN YİĞİTLERİM!..
NE!?
DEMEK ATIN DA VAR İKEN CAMIZ'I ONA DEĞİL, BANA ÇEKTİRDİN, HA!..
SENİN DE ATIN VARDI.. NİYE BATAĞA YAKLAŞTIRMADIN? BİLEKLERİ ZORLANIR, ŞİŞER DİYE DEĞİL Mİ? SEN ATINI GÖZETİRSİN DE BEN CANYOLDAŞIMI GÖZETMEZ MİYİM, A BİNBAŞI!..
ASLINDA SENİ AYAKLARINDAN SÜRÜYÜP ORDUGAHA GÖTÜRMEK GEREK AMMA, SANA KÖTÜLÜK ETMEK GELMİYOR İÇİMDEN.. KAVGA EDİŞİNDEN, ATINI CANINDAN ÖZGE TUTUŞUNDAN, RASTGELE BİRİ OLMADIĞIN ANLAŞILIYOR..
BÖYLE KONUŞMANDAN DA SENİN İYİ BİR ASKER OLDUĞUN ANLAŞILIYOR, BİNBAŞI... HAYDİ, YOLUN AÇIK OLSUN!..
GUAT YAYAO

Genç Binbaşı, balçığa bulanmış üstüyle atına bindi, doludizgin yoluna devam etti.. Amma körpe aklı arkada kalmıştı...
ÇOK YİĞİT GÖRDÜM, BÖYLESİNE HİÇ RASTLAMADIM!. GÜCÜ, KUVVETİ, DURUŞU, SOHBETİ BİR BAŞKAYDI... KİM İDİ ACEP ?. SORMADIM DA!..
Öte yanda...
ÇOK GENÇTİ... AKLI DA, PAZUSU DA BAŞA ÇIKILIR GİBİ DEĞİLDİ.. VE HEPSİNDEN BERİ, KATIKSIZ, ÖRNEK BİR ASKERDİ.. HELÂL OLSUN.
Boğaç, babası Dirse Han'ın yurduna vardığında gün bitmek üzere idi...
KADIN ANAM!. BEY BABAM!.
BOĞAÇ!. TOSUNUM!. HOŞ GELDİN!..
BU NE HAL, BOĞAÇ?. ÜSTÜNE BAŞINA NE OLMUŞ OĞUL?..

Binbaşı Boğaç anasının, atasının ellerini öptü.. Sarıldılar, öpüştüler... Dirse Han oğlunu düşünceli görmüştü... Kolundan tuttu, çekti...
BRE OĞUL, SENDE BİR HAL VAR!. ÜSTÜN BAŞIN ÇAMURLU, KAFAN BUNLU!.* NE İSE DERDİN SÖYLE OĞUL, BİLELİM...
SANA BİRŞEY SORACAĞIM, BABA!. BİLMEDİĞİN YOKTUR.. ATININ ADI YAĞMUR OLAN GENÇTEN BİR YİĞİT TANIYOR MUSUN?..
* Düşünceli
EVET!. BU BİZİM KARAOĞLAN!. HAYIR OLA ?!
ÖNEMLİ DEĞİL.. YOLDA KARŞIMA ÇIKTI.. BİRAZ DALAŞTIK DA...
DALAŞTINIZ MI?.. BANA BİRŞEY SÖYLEMEDİ!.
SENİ GÖRÜRSE SÖYLER HERHALDE!
KARAOĞLAN BURADA BOĞAÇ!.
OLAMAZ!. BEN YOLA ÇIKTIĞIMDA O DEREYE YUNMAĞA* GİDİYORDU!..
*: yıkanmak
Tam o sırada, kapı eşiğinde elinde yoğurt çanağı ile Karaoğlan göründü..
İŞTE, BU ÇABUKLUĞU YÜZÜNDEN ATIMIN AYAKLARINI ÇAMURA SOKUP CAMIZ ÇEKTİRMEM, BİNBAŞI!..

KARAOĞLAN, KARDAŞLIĞIM BAYBORA'NIN OĞLU!.. YİĞİT BAYSUNGAR'IN YETİŞTİRMESİDİR.. YAMAN CILASINDIR.. BENİ ÖZLEMİŞ, ÇIKTI GELDİ!.. ANAN DA BEN DE ÇOK SEVİNDİK.. ONU SEVECEKSİN...
ADINI HEP DUYARDIM!.. KİM OLDUĞUNU SÖYLESEYDİN KAPIŞMAZDIK..
TANIŞIP GÖRÜŞMEYE KALMADAN TOKADI BASTIN TEPEME, BRE BİNBAŞIM!.. TOKADI YEDİKTEN SONRA SORSAN BİLE ADIMI SÖYLEMEZDİM...
BENİ BİR TOKATTA YERE YIKACAK YİĞİDİN KARAOĞLAN OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNMELİYDİM!.. GEÇ TANIŞTIK AMMA YAMAN TANIŞTIK!..
İÇERİ GELİN!..
Hep birlikte karınlarını doyurdukları sıra, Dirse Han oğluna hayır duası almaya gelişinin nedenini sordu.. Boğaç kasılmadan, öğünmeden söyledi...
KAZILIK KOCA'YI TUTUKLAYIP BAYINDIR HAN'A GÖTÜRECEĞİM...
NE DEDİN?
20
Lokması boğazına düğümlenip kalmıştı, koca Dirse Han'ın...

BAYINDIR HAN'IN KAZILIK KOCA'YI NE İÇİN İSTEDİĞİNİ BİLİYOR MUSUN OĞUL? DOKSAN YAŞINDAN SONRA ONU YEDİ BUDUNA KÜÇÜK DÜŞÜRMEK, CEZALANDIRMAK İÇİN... SEBEBİ DE TRABZON TEKFURU ÜSTÜNE SEFER EDİLDİĞİNDE KAZILIK KOCA'NIN GÜCENMESİ VE SEFERE ASKER VERMEMESİ. OYSA KAZILIK KOCA HAKLI.. BAYINDIR HAN, KENDİSİNİN HAKAN OLMASINDA BÜYÜK YARDIMI DOKUNAN KOCA'YI ANCAK SEFERLERDE ANIMSIYOR...
HAN BABAM!.. İYİ DER, GÜZEL KONUŞURSUN... AMMA, BUNLARI BANA NE DİYE SÖYLERSİN?
KAZILIK KOCA'YI ALIP GÖTÜRECEK OLAN SENSİN DE, ONUN İÇİN OĞUL!..
OLANI BİTENİ BİLMEM.. BİLMEK DE ÜSTÜME GÖREV DEĞİL.. BEN BİR ÜÇ-OĞUZ ASKERİYİM.. ÖDEVİM BANA VERİLEN BUYRUĞU EKSİKSİZ YERİNE GETİRMEKTİR...
UNAT UNAR
BOĞAÇ, OĞLUM!.. İYİ BİR ASKER OLMANI BEN İSTEDİM... ŞİMDİ DE HEPİMİZ SENİNLE ÖĞÜNÜYORUZ.. FAKAT, KAZILIK KOCA, ULUSUMUZA, YURDUMUZA NİCE İYİLİĞİ GEÇMİŞ BİR ULU BİLGE KİŞİDİR!..

BUNLAR, HAN BAYINDIR'IN BİLİP DEĞERLENDİRMESİ GEREKEN İŞLER DEĞİL Mİ, BEYBABAM !.. ONUN DÜŞÜNMEDİĞİNİ BEN NASIL, NE HAKLA DÜŞÜNÜRÜM ?..
Dirse Han, önündeki yemek sinisini itip ayağa kalktı...
YANİ, ŞİMDİ DİRSE'NİN OĞLU YÜZYILA YAKIN YAŞAMIŞ, ŞANLI ŞEREFLİ, HEPİMİZDEN SOYLU, KAZILIK KOCA'YI YAKALAYIP BAYINDIR HAN'A GÖTÜRECEK, ÖYLE Mİ ?..
Boğaç da hemen toparlandı... Herkes ayağa kalktı...
HAN BABAM !. BAĞIŞLA BENİ.. KARŞINDA BUNCA KONUŞMAM YAKIŞIK ALMAZ, FAKAT KAZILIK KOCA'YI HANLAR HANI BAYINDIR'A GÖTÜRECEK OLAN DİRSE'NİN OĞLU BOĞAÇ DEĞİL, ÜÇ-OĞUZ ORDUSUNUN SAĞ-KANAT ALAY SUBAYLARINDAN SARAYA BAĞLI BİNBAŞI BOĞAÇ'TIR...
ÖYLEYSE, BİNBAŞI BOĞAÇ, ŞUNU İYİ BİL Kİ, ŞU ACUNDA EĞER, DİRSE DİYE BİRİ VARSA VE YAŞIYORSA, KİMSE KAZILIK KOCA'YI YURDUNDAN ALIP BAYINDIR HAN'A GÖTÜREMEZ !..

Odada yalnız **Dirse Han**'ın gür sesi duyuluyordu...
BEN, DOSTA DÜŞMANA "**Dirse, oğluna söz geçiremedi, onun Kazılık Koca'yı alıp Bayındır'ın ayağına götürmesine seyirci kaldı!..**" DEDİRTMEM!..
BEN DE ŞURADA, HAN BABAMIN YURDUNDA YERLİ-YABANCI KONUKLAR ÖNÜNDE SÖYLERİM Kİ; ŞU ACUNDA KİMSEYE "**Dirse Han'ın oğlu bir kötü asker oldu.. Aldığı buyruğu bilerek yerine getirmedi..**" DEME FIRSATINI VERMEYECEĞİM!..
Dirse Han, odadan çıktı.. **Boğaç**'ın anası hıçkırarak biricik oğluna sarıldı.. **Karaoğlan**, gür saçlarını sıvazladı, çekti.. Kafası allak bullak olmuştu...
23

BABAN HAKLI, BOĞAÇ'IM, OĞLUM, ŞEHZADEM!..
BABAMA, KOCA DİRSE HAN'A KİM HAKSIZ DİYEBİLİR, KADIN ANAM... GEL GELELİM, ASKERLİKTE HAKLIYI-HAKSIZI SORMAK YOK.. ALINAN BUYRUĞU YAPIP YAPMAMAK VAR!..
Boğaç, gözyaşlarını gizlemek için anasını bağrına bastı...
OTAĞDAN BUYRUK ALMIŞIM "BAŞÜSTÜNE!.." DEYİP YOLA ÇIKMIŞIM.. EL ÖPMEYE GELDİĞİM ATAMIN EVİNDE BAŞKA SÖZLER İŞİTİP GÖREVİMİ YAPMAZSAM SEN BANA "Boğaç'ım er kişi çıktı!.." DER MİSİN?.. AK SÜTÜNÜ HELAL EDER MİSİN, GÜZEL ANAM?..
Karaoğlan gözleri yaşlı söyleşen ana-oğulu odada bırakıp avluya çıktı.. Sonra, üzüm bağına doğru yürümeye başladı... Kafası öyle bunluydu ki, bastığı yeri görmüyordu....
ZOR BİR DURUM!.
O BİR ÇIKAR YOL BULURDU...
YA ONUN BULDUĞU ÇIKAR YOLA BENİM AKLIM YATMAZ İSE?..
BABAM BAYBORA İLE BEN OLSAM, NE YAPARDIK ACABA?..
HAY ALLAH!. DÜŞÜNMESEM DAHA İYİ!. KAFAM ÇATLAYACAK!.. NE İŞTİR BU BÖYLE!..

Karaoğlan kendi kendine konuşarak bağın ucuna vardığında Dirse Han'ı bir söğüt altında kara kara düşünür buldu. İzin alıp yanına sokuldu...
AĞAM DİRSE!. DENSİZLİĞİMİ GENÇLİĞİME VER.. AKLIMA BİR YOL GELİYOR.. EĞER DESTUR VERİRSEN....
Bu sırada Boğaç Binbaşı da anasıyla helâllaşıp gidiyordu...
Ertesi gün.. Şafakta Kazılık Koca'nın kale yavrusu konağının çerileri Bayındır Han'ın tuğunu taşıyan yüzlerce atlının ovadan doğru geldiğini gördüler...

Kazılık Koca, Boğaç Bey'i nasıl durduracak?..

Binbaşı Boğaç, Kazılık Koca adlı bir saygın dedeyi tutuklamakla görevliydi. Babası ise bunu istemiyordu. Karaoğlan, bu çelişkiye bir çözüm bulma peşindeydi.

Karaoğlan, Boğaç'ın şaşkın bakışları arasında çayırın öte ucuna bir gitti, geldi... Boğaç'ın önünde durdu...
KADERİMİZDE BU DA VARMIŞ, BOĞAÇ!.. KAZILIK KOCA'YI VERMEMEK İÇİN SENİNLE KAPIŞMAK GÖREVİ DE BANA VERİLDİ...
BUNUN SONUNU İYİ DÜŞÜNDÜN MÜ KARAOĞLAN? SENİ SEVDİMDİ.. KILIÇ KINDAN ÇIKINCA KANLANMADAN GİRMEZ GERİ...
AKACAK KANIMIZ VARSA AKSIN, BOĞAÇ!..
HAYDİ, TALİHİN AÇIK OLSUN!
ZIRHINI KUŞANMAMIŞSIN... ÇELİK ÖRGÜ GÖMLEĞİNİ GİYMEMİŞSİN.. CİRİT OYNAYACAĞIZ KARAOĞLAN!..
BENİ DÜŞÜNME BOGAÇ! İLK KAVGAM DEĞİL.. ALIŞIK OLDUĞUM KAVGA KILIĞIM BUDUR!..
SUAT YALAZ
28

Önce **Boğaç** topukladı atını... Yağmur, bunu beklermiş gibi hemen atıldı.. Gürbüz atların nallarıyla inleyen çayırın ortasında iki yiğit karşılaştılar...

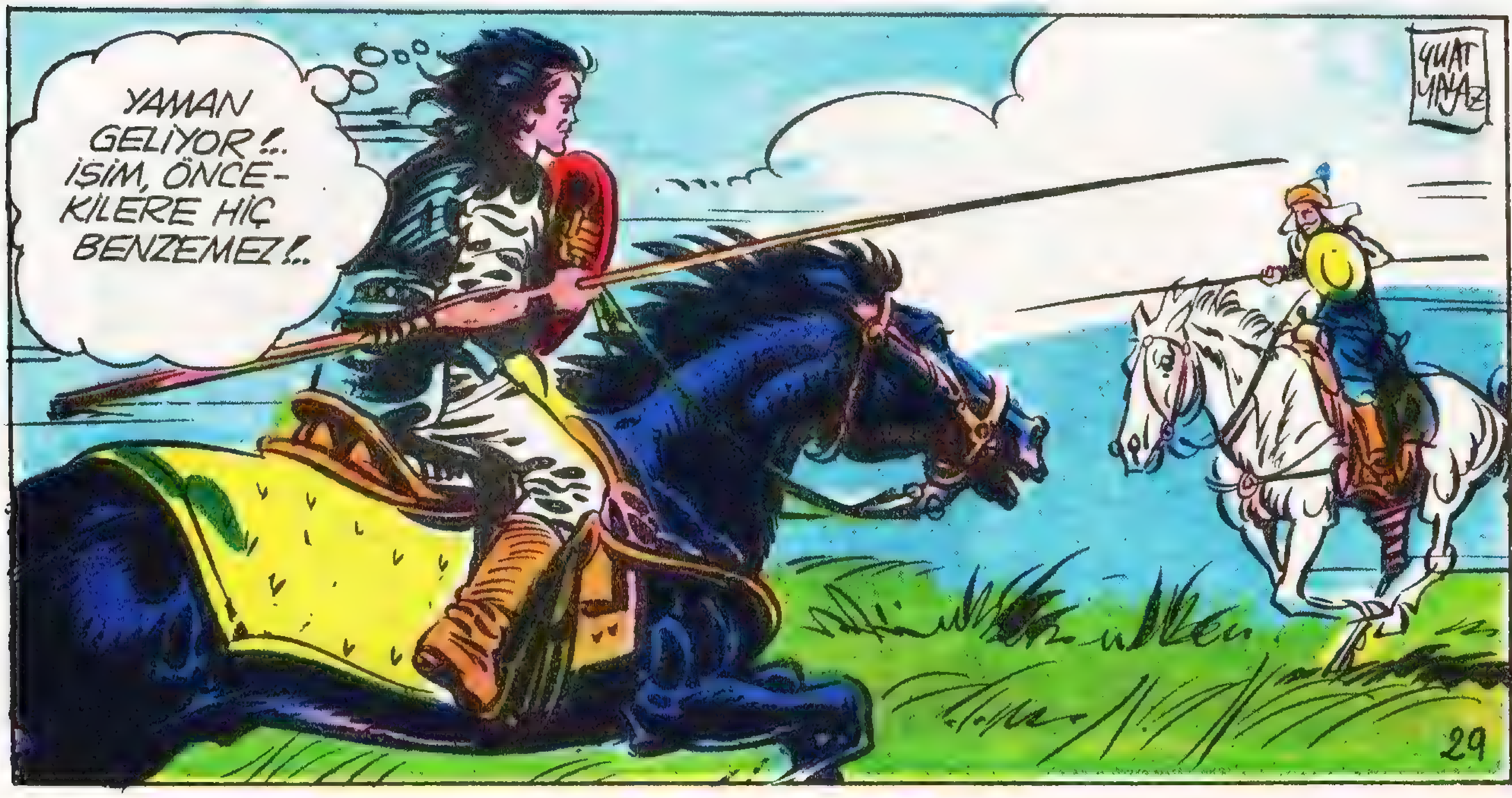

Karaoğlan, Boğaç'ın kargısını pek güzel karşıladı, kalkanı yan verdi, kargı sekti gitti...
VAY!
Oysa, Karaoğlan'ın kargısı Boğaç'ın kalkanını öyle bir buldu ki, koca yiğit yıldırım yemiş çınar gibi sarsıldı...
Fakat, Boğaç, bacaklarıyla atın karnına yaman sarmıştı. Kendi sarsıldı, atı sendeledi, amma düşmedi... Üstelik, Karaoğlan'ı kargısından etti...
EYVAH! KARGIM GİTTİ!..

KARGIM KIRILDI!.. HEMEN TOPARLANMAZSAM BOĞAÇ BU FIRSATI KAÇIRMAZ!..
Karaoğlan'ın tahmin ettiği gibi, Boğaç, atını olduğu yerde çevirip, hızlanmadan kargısını dürttü...
KARA OĞLAN!. HELE BUNU DA KARŞILA BAKALIM!.
Boğaç'ın vuruşu öylesine çabuk, öylesine zorlu ve öylesine başarılı olmuştu ki, Karaoğlan atıyla birlikte yere yıkılmaktan kendini kurtaramadı...
EYVAH! KARAOĞLAN DEVRİLDİ!.
İŞTE!.. BOĞAÇ VURUNCA BÖYLE VURUR!

Fakat, Karaoğlan'ın haline acımaya hazırlananlar, birden Boğaç'ın da atından boşluğa uçtuğunu gördüler...
AMAN! NE OLU-YOR?..
Karaoğlan, yere düşerken, Boğaç'ın kargısını tutup hızla çekmeyi başarmıştı... Bu kez Boğaç'ın atlılarından bir şaşkınlık uğultusu koptu...
YAMAN VURUŞ-TUN, BOĞAÇ!.. US-TAM BAYSUNGAR'DAN BU YANA, BENİ ATTAN DÜŞÜREBİLEN TEK YİĞİTSİN!..
SUAT YALAZ
32

SEN DE BENİ ASKERİM ÖNÜNDE KÜÇÜK DÜŞÜREN İLK YİĞİTSİN! ŞİMDİ İKİMİZ DE YERDEYİZ.. NE İLE DÖVÜŞELİM, KILIÇ MI, TOPUZ MU?..
BANA SORARSAN "KILIÇ" DERİM, **BOĞAÇ!** BİRBİRİMİZİ FAZLA HIRPALAMADAN SONUÇ ALABİLİRİZ, AMMA, SEÇME HAKKINI SANA BIRAKIYORUM...
ÖYLEYSE TOPUZLA DÖVÜŞECEĞİZ.. ASKER ÖNÜNDE SARSILAN İTİBARIMI ANCAK TOPUZUM KURTARABİLİR!
BENİM OTUZ OKKALIK ÇİVİLİ TOPUZU GETİRİN!..
Boğaç'ın pek namlı topuzunu istemesi, askerleri heyecanlandırmıştı..
BOĞAÇ BİNBAŞI OTUZ OKKALIK TOPUZUNU İSTEDİ Mİ, ÇOK KIZDIĞINA İŞARETTİR.. ALLAH YARDIM ETSİN DELİKANLIYA!..
ŞİMDİYE KADAR KURTULAN OLMADI!..

HAYDİ BRE KARA-OĞLAN!
KÖTÜ GELİYOR!. GÖZÜMÜ DÖRT AÇMAZSAM, BU KAV-GA BENİM SONUM OLUR!..
İki yiğit, bu kez demir topuzlarla birbirlerine giriştiler...
İlk vuruşu Boğaç yaptı ve Karaoğ-lan'ın çift katlı kalkanı bir anda yamrı-yumru oldu...
Karaoğlan da karşılık vermede gecikmedi.. Uzun çivili topuzunu, bütün gücüyle indirdi...
34
Fakat, Boğaç'ın ikinci vuruşu bambaşka oldu.. Karaoğlan'ın kolun-da kalkan diye birşey kalmadı...

Karaoğlan'ın kalkanı dağılmış, kolanları patlamıştı.. Fakat, gözükara delikanlı inatla vuruşuyordu.. Ucu çivili topuzunu aynı yere bir daha indirdi...
HEP AYNI YERE VURURSAM, BU KALKANI DELERİM...
Arkasından bir daha vurdu. Boğaç, son vuruşunu bir türlü yapamıyordu.. Karaoğlan, soluk aldırmadan saldırıyor, vuruyordu...
YOKSA BOĞAÇ'A DAYANMAK İMKANSIZ !.
OLDU GALİBA !.
Binbaşı Boğaç, belli belirsiz bir sarsıldı...
KALKANI İNDİ !.. SOL KOLU TUTMUYOR.. TOPUZUN ÇİVİSİ KEMİĞE GELDİ GALİBA !..
35
Kavga, biraz durulmuştu.. Soluklanmak için biraz açıldıklarında Karaoğlan, Boğaç'ın neden sarsıldığını anladı.. Kalkanda büyücek bir delik açılmıştı... Belliydi ki topuzun çivisi Boğaç'ın omuzuna ulaşmıştı...

Birbirlerinin çevresinde dolana dolana soluklanıyorlardı.. **Karaoğlan Boğaç**'ın açıkta duran genç başına bakıp düşünüyordu...
ASKERLERİ ÖNÜNDE YENİLMEK İSTEMİYOR.. OYSA KALKANI İNDİ, BAŞI AÇIKTA.. TOPUZUM HER AN KAFASINI BULABİLİR...
TOPUZ BU ELDEKİ!.. YAVAŞ VURSAN OLMAZ, HIZLI HİÇ OLMAZ...
Karaoğlan, birden durdu..
YİĞİDİM **BOĞAÇ**!.. BİR SÖZÜM VAR...
GÖRDÜK Kİ SENİN TOPUZUN YAMAN, BENİM BEDENİM SAĞLAM!..
TOPUZLARI ATIP, KILIÇLARI ÇEKSEK DERİM.. NE DERSİN?..
DİLEDİĞİN GİBİ OLSUN!..
36

Karaoğlan'-ın kalkanını bırakması üzerine Boğac'ın askerleri konuşmaya başladılar...
DAYANA-MAYACAĞI BELLİ İDİ !..
BOĞAÇ BİNBAŞININ VURDUĞU YERDE HAYIR KALMAZ... KARAOĞLAN AKILLILIK EDİYOR !..
BENİM İÇİN FAR-KETMEZ !..
BENİM KALKANDA HAYIR YOK.. NE KULPU KALDI, NE KOLANI! İSTER-SEN YALIN KILIÇ DÖVÜ-ŞELİM, BİNBAŞI !..
ÖYLE OLSUN !
Boğaç, kolundaki ağır kalkanı çıkardı, attı..
KOLUMDA KALKANIMI TAŞIYACAK HAL OLMADIĞINI BİLSE, GENE BÖYLE KONUŞUR MUYDU ACABA?..
Boğaç, eğri çerkez kılıcını Kara-oğlan da uzun türkmen kılıcını çekti, yeniden bir kıyasıya giriştiler...
37

Boğaç, güçlüydü.. Topuzunun indiği yerde hayır kalmazdı.. **Boğaç** çevikti, ok atsan yakalardı.. Amma... Bir kılıç da **Karaoğlan**'ın bileğinde çok şeydi, her şeydi.. **Boğaç,** çelik yeleğine örme zırhlı gömleğine güvenerek, durmadan saldırıyor, fakat, her hamlesinde **Karaoğlan**'ın kılıcını karşısında buluyordu...

Karaoğlan'ın ustalığı **Boğaç**'ı kızdırmıştı.. Bağırarak saldırdı..

Karaoğlan, Boğaç'ın kılıcına öyle hesaplı bir vuruş yaptı ki, eğri kılıç, **Boğaç**'ın pençesinden sıyrılıp uçtu, gitti, yakındaki zeytin ağacının gövdesine saplandı... Kale burçlarından sevinç çığlıkları koparken, **Boğaç**'ın atlıları ölü gibi sessizdiler...

Boğaç'ın günahını **Karaoğlan** mı ödeyecek ?..

Binbaşı Boğaç, Kazılık Koca adlı bir saygın dedeyi tutuklamakla görevliydi. Babası ise bunu istemiyordu. Karaoğlan da, Dirse Handan yana çıkıp Boğaç'ı teke tek dövüşte yenince, binbasının atlıları Karaoğlan'a saldırdılar.

İkinci Oğuz askeri de üstüne gelince Karaoğlan, kılıcını yere atıp, bekledi...
SENİ KÜFFAR BOZMASI!.. ŞİMDİ...
HAYDİ, SALLA KARGINI BAKALIM!..

Asker, kargısını saplamak için uzatınca, Karaoğlan kargının süngüsünü yakalayıp kendisini atın öte yanına atıverdi...
AMAN!

Boğaç'ın askerleri bir anda Karaoğlan'ın çevresini kuşatmışlardı.. Boğaç, ortaya atıldı...
DURUN BRE SAYGISIZLAR!.. SİZE "VURUN" DİYEN OLDU MU?.. NEDİR DERDİNİZ, ZORUNUZ?..
BAĞIŞLA, BİNBAŞIM!.. SEN YERE TÜKÜRÜNCE AĞIR BİR LAF ETTİ SANDIK, DURAMADIK!.
Askerler hemen çekildi.. Boğaç, Karaoğlan'a elini uzattı...
SENİ KUTLARIM, KARAOĞLAN!. BENİ ÖLÜMDEN BETER BİR DURUMA SOKTUN, AMMA, ER MEYDANINA ÇIKAN HER ŞEYİ GÖZE ALMALI...
Tam o sırada kaleden doğru bir atlı erişti...
KONAKTAN BİR HABERCİ GELİYOR!.
HAYIR OLA?..
42

YİĞİDİM, **KARAOĞLAN**! HANIMIZ **KAZILIK KOCA** DER Kİ..
KAVGA BİTER, KÖTÜLÜK UNUTULUR.. **HAN BAYINDIR**'IN ASKERİ TÜM OĞUZLARIN ASKERİDİR.. HEPSİ YORGUNDUR.. KONUĞUMUZ OLARAK BUYURSUN, DİNLENSİNLER DER!..
KAZILIK KOCA'NIN BU ÇAĞRISINI GERİ ÇEVİREMEZSİN, **BOĞAÇ**!..
KOCA, BÜYÜKLÜK EDİYOR... AMMA, BEN ARTIK ESKİ **BOĞAÇ** DEĞİLİM.. YENİLMEZ, ERİŞİLMEZ BİNBAŞI DEĞİLİM! ASKERİME DANIŞMADAN KARAR VEREMEM.. AKŞAMA **KAZILIK KOCA**'YA CEVABIMIZI BİLDİRİRİZ...
Kazılık Koca, görülmedik, alışılmadık bir şölen verdi.. Askerler avluda, subaylar konakta ağırlandılar.. Tüm gözler **Karaoğlan**'ı atından indiren genç Binbaşı **Boğaç**'ı aradı... Fakat...
BİNBAŞIM **BAHADIR**! HOŞGELDİNİZ, ŞEREF VERDİNİZ.. FAKAT BİNBAŞI **BOĞAÇ** YOK BAŞINIZDA. **HAYIR OLA?**

Boğaç, şölene gelmemiş, yerine Binbaşı Bahadır'ı göndermişti.. Şölen durgun, herkes mahzundu..
"BEN ARTIK NASIL ADAM İÇİNE ÇIKARIM, HELE KAZILIK KOCA'NIN SOFRASINA HANGİ YÜZLE OTURURUM" DEDİ.. BİZ DE "GİTMEZİK!" DEDİK, DİRETTİK, AMMA...
"ASKERİME SÖZÜMÜ GEÇİREMEYECEK KADAR, DÜŞTÜM MÜ?" DİYE SORUNCA, KOŞTUK, ÖNÜNDE DİZ VURUP, ELİNİ ÖPTÜK.. ATINA BİNİP UZAKLAŞTI... BAKTIK, PUSATLARINDAN HİÇBİRİNİ ALMAMIŞTI!..
YENİLMEK, YENİLGİ NEDİR BİLMEYEN BOĞAÇ'I PERİŞAN ETTİ.. ONU BULMALI, GÖNLÜNÜ ALMALIYIM, YOKSA...
Karaoğlan, şölenin sonunu beklemedi, izin isteyip, gecenin karanlığında yola koyuldu...
BELKİ BABASI DİRSE HAN'IN YURDUNA GİTMİŞTİR! SIKI GİDERSEM, İKİNDİDE ORDA OLURUM...

Karaoğlan Boğaç'ı aramaya, Dirse'nin yurdundan başladı...
GELMEDİ, KARA'M!.. GELSE EVİMİN BAŞKÖŞESİ ONUNDUR... AMMA, BİLİRİM GELMEZ.. GURURUNA AŞIRI DERECE DÜŞKÜNDÜR...
OLAN OLDU, DAVAMIZ BİTTİ.. BİR DELİLİK YAPMASINDAN KORKARIM.. BOĞAÇ'IM EVİMİN TEK DİREĞİ, SOYUMUN SEBEBİDİR.. ONU ANCAK SEN GETİRİRSİN, KARAOĞLAN!
Karaoğlan, yeniden yollara düştü... Dağlar aştı, dereler geçti...
Dirse'nin yurdunda Boğaç'ın kaybolmasına herkes kan ağlıyordu... Yalnız bir kişi vardı bu işe sevinen... SARIKLI MİRZA!..
Mirza, Dirse Han'ın yoldaşı, akıl danışmanı idi.. 7 oğlan babasıydı ve bu yüzden bir zamanlar Dirse'nin imrendiği kişiydi.. Fakat, sonradan Boğaç doğup büyüyünce, Mirza'nın eski itibarı kalmamıştı. Mirza bunu bir türlü unutamıyordu...

VALLA NE GÖRDÜM, NE DE DUYDUM, OĞUL !..
SAĞOL, BABA !.
Karaoğlan, durup dinlenmeden Boğaç'ı arıyor; önüne çıkana, hancıya, yolcuya onu soruyordu...
HİÇ RASTLA- MADIM, OĞUL !.
Bugünlerden birinde Sarıklı Mirza, uykudan, yemeden, içmeden kesilen Dirse Han'a geldi...
AĞAM, DİRSE !..
BİLİRİM, DERDİN BÜYÜKTÜR.. AMMA, SEN BİR KOCA HANSIN.. SAĞLIĞIN, ESENLİĞİN BİZCE ÖNDE GELİR.. SONRA, UNUTMA Kİ, SENİ BUNCA ÜZEN KİMSE, BABASINA, ATASINA KARŞI GELMİŞ BİR HAYIRSIZ O...
ÖYLE DEME, MİRZA !. KARŞI GELMESİ İYİ BİR ASKER OLUŞUNDAN, KAYBOLMASI DA DİRSE'NİN KANINI TAŞIYAN ONURLU BİR KİŞİ OLUŞUN- DAN !..
ONU TEZ GÜNDEN BULMALIYIZ !..

* Törenlerde hanların oturduğu post.

Dirse, duydukların inanamadı.. Uzun Duran'ı çağırttı. Bir de ondan dinledi aynı sözleri... Gözleri dolu dolu oldu Koca Dirse Han'ın... Sonra...
DURAN!.. YİĞİDİM, TEZ VAR, BOĞAÇ'A SÖYLE.. GELSİN, ERKEKÇE, ASKERCE YÜZÜME SÖYLESİN BU SÖZLERİ...
SÖYLEMESİNE SÖYLERİM AMMA, GELECEĞİNİ SANMAM DİRSE HAN!..
SÖYLE Kİ, GELSİN, YÜZÜME İSTEDİĞİNİ SÖYLESİN.. KIZMAM, DARILMAM... YETER Kİ, ARAYA ADAM KOYMASIN!..
Mirza'nın oğlu Uzun Duran, Dirse'nin yazlığı Çamlıbel'den aşağı indi..Sonra, başı dumanlı dağlara vurdu atını...
Beri yanda Karaoğlan, han be han, köy be köy dolaşıp Boğaç'ın izini bulmaya çalışıyordu...

Büyücek Gürcü köyünde duvar dibine çömelmiş, saç kesen bir berber gördü..
ŞU BERBERDEN BİRŞEYLER ÖĞRENEBİLİRİM.. TÜM HABERLER ONDA TOPLANIR, ONDAN YAYILIR..
Karaoğlan, yanılmamıştı.. Kırgız berberi tam onun istediği bir haber verdi Karaoğlan'a...
KIVIRCIK SAÇLARINI, BURMA BIYIĞINI KESTİRDİ BANA.. GÖZÜNDEN YAĞMUR GİBİ YAŞLAR İNİYORDU... DERDİNİ SORDUM, SÖYLEMEDİ...
Karaoğlan atından indi, berberin yanına sokuldu hemen, umut dolu...
NEREYE, NE YANA GİTTİ, BİLİYOR MUSUN ?..
BİLEMEM Kİ... AMMA ÇOKLUK KARADAĞLARA DOĞRU GİDER BU GİBİLER. SEVDİĞİNE ULAŞAMAYANLAR, YERİNDEN YURDUNDAN EDİLENLER...
SUAT YALAZ

Karadağlar bir koca yerdi. Kaybolmak, unutulmak isteyen, o dağlara çıkardı ve bulunmazdı da...
ARKAMIZDA BİR TOZ BULUTU VAR YAĞMUR. BİZİ İZLEYEN BİRİ MI BU YOKSA ?..
YOK !.. O DA, KARADAĞLARA ÇIKIYOR... O DA BİZİM GİBİ BİRİNİ ARIYOR ANLAŞILAN.. HELE ARDINA BİR DÜŞELİM ŞUNUN !..
Karaoğlan, Yağmur'u topukladı.. Giden atlının izine düştü...
DİRSE HAN'IN HER YANA SALDIĞI BOĞAÇ'I ARAYAN YİĞİTLERDEN BİRİDİR BELKİ DE... BİZE YARDIMI OLUR.. HAYDİ KOÇUM !..
50

Karaoğlan'ın ardına düştüğü atlı, Uzun Duran'dı. Sarp kayalardan seke seke, dar geçitlerden yağ gibi kayarak geçip gidiyordu...
DAĞ KEÇİSİ GİBİ GİDİYOR! BELLİ Kİ BU DAĞLARA ALIŞKIN BİRİ!..
Karaoğlan, bir süre sonra Uzun'u kaybetti.. Önünde uzayıp giden bir sürü dağ yolu vardı...
DAĞLIYI KAYBETTİK! YAZIK OLDU... HİÇ ŞÜPHEM YOK, BOĞAÇ'I ARIYORDU!
Öte yanda Uzun Duran, atından inmiş, bir mağaraya girmişti...
YİĞİDİM BOĞAÇ! BENİM, DURAN! NERDESİN?
DURAN!.. GENE NE İSTERSİN BENDEN? BENİ RAHAT BIRAKIN, UNUTUN! BEN HERKESİ, HERŞEYİ BİR KENARA ATTIM.. BENİMLE UĞRAŞMASIN KİMSE ARTIK!..
51

BOĞAÇ'A **UZUN DURAN**'IN ETTİĞİ DOSTLUK MUDUR, HAYINLIK MI?

Binbaşı Boğaç, babası Dirse Hanın karşı koymasına rağmen, Kazılık Koca adlı bir saygın kişiyi tutuklamaya gider. Ancak Karaoğlan'la karşılaşıp ona yenilince, ortadan kaybolur. Karaoğlan köy köy dolaşıp Boğaç'ı arar.

Uzun Duran'ın istediği olmuştu. Boğaç, bütün saflığıyla oyuna gelmişti...
ETME AĞAM BOHAÇ!.. GÖZ GÖRE GÖRE ÖLÜME GİDİLMEZ... SANA ATIMI VEREYİM..SOYLU-DUR, SENİ ALIR, KİMSENİN ULAŞAMIYACAĞI YERLERE GÖTÜRÜR...
OLMAZ!.. DİRSE'NİN OĞLU ÖLÜMDEN KORKTU, KAÇTI DERLER... BU BABAMI DAHA ÇOK ÜZER.. GİDİP OKUNA HEDEF OLAYIM, GÖNLÜNÜ ALAYIM.. ANACIĞIMA DA SÖYLE; BENİM TÖRENLERDE GİYDİĞİM, SIRMALI AL KAFTANIMLA AK KEÇEDEN UZUNCA BÖRKÜMÜ SENİNLE GÖNDERSİN...
Uzun Duran, artık üstelemedi, Boğaç'a sarıldı, veda etti...
Dağdan inerken Karaoğlan'ın bir dönemeci döndüğünü gördü..
O NE!.. BİR GELEN VAR!..
BU, KARAOĞLAN!. İŞTE, İŞİMİZİ BOZABİLECEK TEK UĞURSUZ!.. ONUN BOĞAÇ'LA GÖRÜŞMESİNE ENGEL OLMALIYIM.. ÖYLE BİR İŞ YAPMALIYIM Kİ ONA...

ŞU KAYALAR AŞAĞI KAYMAK İÇİN BAHANEYE BAKIYORLAR!. ÜSTELİK DÖNEMEÇ ÜSTÜNDE!.
TAM SIRASI!..
NE OLUYOR, YAĞMUR?. NEYE HUYSUZLANDIN?.
Karaoğlan ve Yağmur, birden inen taşlar arasında kaldılar...
Karaoğlan, büyük kayalardan sakındı amma, bir tanesinden kaçamadı... Alnına gelen taşla sersemledi, sağ yanındaki uçuruma doğru kaydı...
55

Kayalara, dallara çarparak yuvarlanırken, birden genişçe bir kaya çıkıntısı üstüne düştü... Kendini iyice kaybetti...
Uçurum yamandı, sarptı... **Karaoğlan** bir yere tutunmak için gelişigüzel, sağa sola el attı.. Amma...
İYİ OLDU... BAŞKASININ İŞİNE BURNUNU SOKANLARIN SONU BUDUR.. BEN DÖNENE KADAR DELİCELER* ONU UN-UFAK EDERLER!..
* Yırtıcı bir kuş
56

Uzun Duran Karaoğlan'ı düştüğü yerde yırtıcı kuşlara bırakıp, Dirse'nin yurduna doğru dörtnala uzaklaştı...
Hiiiiii-HHiHi-Hiii!..
Yağmur, yukarda acı acı kişniyor, olduğu yerde tepinip duruyordu...
Çok geçmeden Uzun Duran'ın dediği gibi, deliceler, hareketsiz yatan Karaoğlan'ın tepesinde toplaşıverdiler...
57

Yağmur'un kişnemelerini odundan dönen bir dağlı kadın duymuştu...
BU AT ORADA NEYE KİŞNER DURUR? DELİCELERLE NE İŞİ VAR? ANACIIIM!.. ORADA BİRİ YATIYOR, DÜŞMÜŞ!.
Genç kadın, yırtıcı kuşların adama saldırmaya hazırlandıklarını görünce yükünü bırakıp, sırtında bebesi ile dağa koştu...
Deliceler, küme küme olmuşlardı. Bir tanesi ilk gagayı atmak için Karaoğlan'ın üstüne hışımla indi..

Dağlı kadın, son anda Kara-oğlan'ın yanında belirince, deliceler kaçıştılar. Genç kadın akıl almaz bir çabukluk ve ustalıkla sarp kayaları tırmanıp gelmişti...

SAVULUN! UĞURSUZ, ŞEKİLSİZ DONGUZLAR!.. HAYDİ!
Deliceler pek kızmışlardı... Bu kez hep birden genç kadına saldırdılar...

Dağın tehlikeli yamacında zorlu bir kavga oldu ve... Sonunda deliceler bağrışarak uzaklaştılar...
GİTTİLER!.. DÖNÜP DOLAŞIP GENE GELİR-LER.... ŞU YARALIYLA BİRLİKTE HEMEN BURADAN İNMEK GEREK!..
ASLAN GİBİ BİR YİĞİT... HER YANI HAŞAD OLMUŞ!.. AMMA TEZ DOĞRULUR.. İŞ BUNU AŞA-ĞI SALMAKTA... İP ÇEKER Mİ?.. ÇEKERSE BENİ DE BEBEYLE AŞAĞI ÇEKER... ŞU KOLTUK ALTINDAN BİR DOLAYALIM HELE...
Kadın, beline doladığı uzun ipi kayadan da geçirip döne dö-ne **Karaoğlan**'ı aşağı saldı...
60

Yağmur, sevinç içinde dağdan aşağı indi.. Kadının yanına koştu...
HiiiiiiiiiHi Hi!
GEL BAKALIM, AKILLI HAYVAN! SAHİBİNİ SEN KURTARDIN SAYILIR!..
Dağlı kadın bir eliyle çalı çırpı yüklü eşeği, bir eliyle Karaoğlan'ı taşıyan Yağmur'u yederek, sırtında arada bir ufak çığlıklar atan çocuğu ile belirsiz bir yöne doğru hızlı adımlarla uzaklaştı...
Dirse Han'ın yurdunda...
DURAN! TEZ VER MUŞTUYU* CÜMLEMİZE..OĞLUM GÖRÜŞMEYE GELECEK DEĞİL Mİ?..
* Müjde
EY, DİRSE HAN'IM! BOĞAÇ GELİYOR AMMA, SENLE GÖRÜŞMEYE DEĞİL, DÖĞÜŞMEYE GELİYOR!.. "SÖYLE BABAMA, GÜMÜŞ UÇLU OKUNU HAZIRLASIN, BİLEĞİ TİTREMEYEN KAZANSIN!.." DEDİ.. CUMA SABAHI KUŞLUK VAKTİ, SENİ KÜÇÜK AV KORUSUNDA BEKLEYECEK...

YAPMA ETME, BABAYA YAY ÇEKİLİR Mİ, DEDİM, ÜSTÜME YÜRÜDÜ; "SEN NE BİLİRSİN KAVAK..„ DEDİ... "ALLAH SANA ANCAK BOY VERMİŞ, AKLI ESİRGEMİŞ..„ DEDİ... "ANAM, UZUNCA AL KAFTANIMI GÖNDERSİN, ÇAMLIBEL'E HAN GİBİ GİRMEK İSTERİM...„ DEDİ !..
DEMEK BÖYLE HA ?..
ARTIK OK YAYDAN ÇIKTI, DİRSE HAN !.. BAĞRIMIZA TAŞ BASIP, BOĞAÇ'I KORUDA KARŞILAYALIM.. O ARTIK SENİN OĞLUN DEĞİL, YERİNE GÖZ DİKMİŞ BİR YAĞINDIR*... ONA VE TÜM OĞUZ İLLERİNE HENÜZ BİLEĞİNİN TİTRE-MEDİĞİNİ GÖSTERMEK ZORUNDASIN...
* Yağı : Düşman
DURAN !.. GİT KADINIMA SÖYLE, BOĞAÇ'IN AL KAFTANINI VER-SİN, AMMA MESELEYİ ANLAMA-SIN... SORARSA, CUMA GÜNÜ KORUDA AVA ÇIKIYORUZ.. BOĞAÇ DA AV BAHANESİYLE GELİP, BABASIYLA BARIŞACAK-MIŞ DERSİN !..
Uzun Duran'ın kaftanı alıp gittiği günün gecesi Sarıklı Mirza oğullarını topladı...
HERŞEY İSTEDİ-ĞİMİZ GİBİ GELİŞİ-YOR OĞULLAR !.. DİRSE HAN, TEK OĞLUNU KENDİ ELİYLE VURUNCA, SÜNGÜSÜ DÜŞECEK.. KARA KEÇE ÜSTÜNE OTURTULDUĞU GÜNLER GİBİ, GENE BİZE SIĞINACAK, BİZİ DİNLEYECEK !..

Dirse'nin yurdundan iki dağ sırası ötede, Karaoğlan'ı baygın bulan genç dağlı kadının barınağında...
PEK KÖTÜ DÜŞMÜŞ... KIRIK YOK AMA, HER YANI HAŞAD OLMUŞ... BİR OMUZUNU, DİZİNİ, SICAK CANLI DERİYLE SARMAK GEREK.. ŞU KEÇİLERDEN BİRİNİ KES, HACE!..
OLUR ANA!..
Yaşlı kadınla Hace adındaki çocuklu kızı, Karaoğlan'ı soydular, kestikleri bir keçinin derisini yüzüp, sıcak sıcak Karaoğlan'ın bedenine yer yer doladılar.. Delikanlı geceyi inleyerek geçirdi...
Ertesi gün öğleye doğru Karaoğlan kendine geldi...
NERDEYİM ?.. SEN KİMSİN BACI ?.. OY, OY!.. NE OLMUŞ BANA ?..
KIMILDAMA AĞAM.. BİR ŞEYİN YOK!.. AMMA BİRKAÇ GÜN BÖYLE YATMAN GEREK!..

BİRKAÇ GÜN YATACAK MIYIM?. DELİRDİNİZ Mİ SİZ?.. BOĞAÇ'IN TAM İZİNİ BULMUŞKEN... GETİRİN BENİM ÇİZMELERİMİ, ATIMI...
ATA BİNECEK ADAM ÇİZMESİNİ DE KENDİSİ ALIR, GİYER!. KALK!.. GİYEBİLİRSEN, YOLUN AÇIK OLSUN...
Karaoğlan şöyle bir doğrulmaya çalıştı... Fakat...
VAY ANAN VAY!
HACE!.. ŞU ÇORBAYA EKMEK DOĞRA, YEDİR... SONRA DA DERİYİ ALIP BEDENİNİ OVARSIN!..
OLUR ANA!..
NE?! BU KIZ MI BENİ SOYUP BEDENİMİ OVACAK?..
ONU UFAK TEFEK GÖRÜP DE BECERİKSİZ BİRİ SANMA.. O, BENDEN GÜZEL OVAR!. GENÇ ELİYLE BENİM Kİ BİR OLUR MU?..
64

BU OVMA İŞİ, BEKLENMEDİK OLAYLARA GEBE GİBİ GÖRÜNÜYOR !..

İnsanlara küsen Binbaşı Boğaç, dağlara çıkar, ortadan kaybolur. Onun yerini bulan Uzun Duran, babası Dirse Hanla arasını bozmaya çalışırken, Karaoğlan'a da tuzak kurar.

Genç dağlı kadın, Karaoğlan'ın lafını sanki anlamamış gibi biraz daha yaslandı delikanlıya...
BANA FAZLA SOKULMA DEDİM!
Kadının ince yüzü iyice gerilmişti.. Gözleri çakmak çakmak yanıyordu... Karaoğlan daha konuşmadı.. iri pençesi ile kadının uzun kara saçlarına yapıştı, ince beline...
... sarıldı ve ağrıdan sızım sızım sızlayan vücudu üstüne çekiverdi kadını...
Dağ kulübesi, taştan oyma in, bir anda cennetten bir köşe olmuştu, aşka susamış iki genç insana...

TALİHSİZ KIZIM, NE ERİNDEN BİR ŞEY ANLADI, NE EVLENMEDEN!. BARİ ŞU DELİKANLI...
Yaşlı kadın, keçilerinin arasına dalmış, bir yandan süt sağıyor, bir yandan da sesli sesli düşünüyordu...
BIRAK ARTIK! ŞİMDİ ANAM GELECEK!..
ANAN GELECEĞİ ZAMANI SENDEN BENDEN İYİ BİLİR... HAYDİ!.
Hace'nin anası ogün gün bitene kadar dönmedi... Tüm keçileri sağdı, olanca davarı bir bir gözden geçirdi...
68

ORTALIK KARARDI AMA ŞİMDİ EVE DÖNÜP GENÇLERİN HUZURUNU BOZMANIN GEREĞİ YOK!..
NİCEDİR ŞU KÜMESİN DAMINI ONARMAK İSTERDİM... İŞTE FIRSAT ÇIKMIŞKEN ONU DA BİTİREYİM HELE!..
ŞİMDİ DE KÜMESİN DAMINI ONARMAYA BAŞLADI... HİÇ EVE DÖNMEYE NİYETİ YOK!..
SANA SÖYLEDİM... ANAN YAMAN BİR KADIN, HALDEN ANLAYAN DÜŞÜNCELİ BİRİ... BIRAK TEDİRGİNLİĞİ, GEL YANIMA!..

Ertesi gün **Karaoğlan, Hace**'nin yardımıyla ayağa kalktı, dolaştı...
SAĞ DİZİMDE HAYIR YOK, AMMA ATA BİNEBİLİRİM !.. ANAN GÖRMEDEN SEN BENİ YOLCU ET, **HACE**!
GENE GELECEKSİN DEĞİL Mİ ?..
Biraz sonra **Hace, Yağmur**'u koşumladı getirdi...
İŞİM BİTER BİTMEZ GENE GELECEĞİM **HACE**, SÖZ !
GÖZÜM YOLLARDA OLACAK **KARAOĞLAN**!
A, AKILSIZ, BECERİKSİZ!.. KAÇIRILACAK OĞLAN MIYDI !.. BİR DAHA GELİR Mİ SANIYORSUN !?
SÖZ VERDİ, AMMA GELMEZSE ŞAŞMAM ANA !.. ZATEN BEN GARİBE GÖRE DEĞİLDİ... YAMAN, PEK YAMAN BİRİYDİ !..

Karaoğlan, doğru, üstüne kayaların yuvarlandığı yere gitti... Sonunda Boğaç'ın mağarasını buldu.. Amma kimse yoktu içerde..
TERKEDİLMİŞ ABDAL* GİYSİLERİ, ÇARIKLAR... YENİ SÖNMÜŞ BİR OCAK.. BUNLAR BOĞAÇ'IN PİŞMAN OLUP EVİNE DÖNMESİNİN BELİRTİLERİ.. AFERİN BOĞAÇ!..
* Âşık, ozan anlamında...
Cuma sabahı gelmiş çatmıştı.. Tanyeri ışımaya başladığında Çamlıbel'in tüm kuşları av korusunda toplanmış, cıvıl cıvıl ötüşürlerken Boğaç, koruya girdi... Kuşları son bir kez doya doya dinlemek için ağaçlar arasında dura döne ilerliyordu...
Dirse Han ve beğ oğulları önceden gelip koruyu sarmışlardı.. Dirse Han, Sarıklı Mirza ile yol üstünde ağaçların sıklaştığı bir yerde bekliyordu...
GELİYOR, DİRSE HAN!..

Boğaç, tüm çocukluğunu geçirdiği, kuş vurduğu, geyik kovaladığı ormanda kendisini bekleyen ölüme ağır ağır ilerliyordu..
Dirse Han, göz pınarları dolu dolu, oğluna, Boğaç'ına, şehzadesine bir doyası baktı..
Boğaç da babasını görmüştü... katı yayı elinde gerili duran han babasını....
Dirse Han, yayını doğrulttu... Kirişi çekti.. Eli titriyordu.. Yapamayacaktı.. Fakat, Sarıklı Mirza'nın yılan tıslamasını andıran sesi her şeyi bitirdi...
BEY OĞULLARININ GÖZÜ SENİN BİLEĞİNDE DİRSE HAN! DÜŞÜNME!..
Boğaç, Han babasının sağ yumruğunu açtığını gördü..Sonra.. Heryer bir anda zindan kesiliverdi...

Yayı çekerken bileği titremeyen Dirse Han, oğlunun atından yere yıkıldığını görünce gözyaşlarını tutamadı...
ŞİMDİ AĞLA, DİRSE HAN!. HEP BİRLİKTE AĞLAYALIM... HATTA HEMEN YURDA DÖNÜP BOĞAÇ'A AĞIT YAPALIM.. FAKAT UNUTMAYALIM Kİ, BOĞAÇ'I YİTİRDİK AMMA DİRSE HAN'IN ADINI, ŞEREFİNİ KURTARDIK!.
HAYIR, BELKİ DE BÜYÜK BİR HATA İŞLEDİK.. BANA KARŞI GELEN OĞLUMUN ELİNDE NE YAY VARDI, NE KILIÇ!..
Dirse Han, ne yaptığını bilmeden atını mahmuzlayıp korudan uzaklaştı...
Dirse'nin yurduna gelen Karaoğlan kestirme olsun diye koru yolunu seçmişti... Dört nala geçerken...
ŞURADA YATAN BİRİ VAR YAĞMUR!.. HAY AKSİ ŞEYTAN!. ŞİMDİ SIRASI MI BUNUN?..
FAKAT GİDİP BAKACAĞIZ ÇARESİZ... YARASI HAFİFSE ATINA BİNDİRİP SALARIZ!..
73

Yaklaşınca...
O NE? BİZİM BOĞAÇ BU!..
ŞÜKÜRLER OLSUN, YAŞIYOR!.
AMMA OK DÖŞÜNE İYİCE GÖMÜLMÜŞ!. BU YARAYI ALAN ONMAZ*!..
* İyileşmez
Karaoğlan, Boğaç'ın göğsünden oku çekip alınca, ucundaki gümüş başlığı gördü, tanıdı hemen...
DİRSE HAN'IN GÜMÜŞ UÇLU OKLARINDAN BİRİ.. BOĞAÇ'I O VURMUŞ OLAMAZ!.. BU NASIL İŞ?..
HAYDİ, YAĞMUR!.. OBADAN ELİ ŞİFALI BİRİNİ BULUP GETİRELİM.. BOĞAÇ'I YERİNDEN KIMILDATMAYA GELMEZ!..
Karaoğlan, Boğaç'ın mintanını yırtıp yarasını bir sıkı sardı.. Sarsmadan, güzel bir köşeye taşıyıp rahatça yatırdı... Ve hemen atına atladı...

Dirşe Han'ın yurdunda şenlik vardı.. Boğaç döndü diye anası kırk deve kesmiş, sofralar açmıştı...
KADINIMA NE DİYECEĞİM ŞİMDİ? ONA YALAN SÖYLEMEYE DİLİM VARIR MI BENİM? İŞTE, YOLUMU GÖZLER!..
BAŞIMIN BAHTI, EVİMİN TAHTI, HAN BABAMIN GÜVEYİSİ DİRSE HAN, OĞLUM NEREDE?.. GÖRÜR GÖZÜM GÖRMEZ OLSUN, YAMAN SEĞİRİR.. BOĞAÇ'IMDAN HABER BANA, KARA BAŞIM KURBAN OLSUN HEMEN SANA...
Dirse Han, birşey diyemedi, başı göğsüne düştü ak sakalından aşağı yaşlar süzüldü...
BOĞAÇ'I SORMA BİZE, BACIM ANAM!.. AV BAHANESİYLE GELDİ, GEYİĞİ DİRSE HAN'IN ÜSTÜNE SÜRDÜ, YAYINI BABASINA ÇEVİRİP GERİNCE... CEZASINI BULDU...
Sarıklı Mirza, Dirse Han'ı aldı götürdü.. Biraz sonra Karaoğlan geldi, yas tutan kadınlar önünde güçlükle durdu...
İŞTE!.. BOĞAÇ'IN ÖZ ANASI... OĞUL YARASINA ANA ELİNDEN DAHA ŞİFALI BİR İLAÇ BULUNMAZ!..

Karaoğlan, **Boğaç**'ın anasına durumu anlattı... Yaslı kadın gözlerini kuruladı, kırk ince kızı yanına aldı, arap atlara binip oğlancığına koştu... **Boğaç**'ın yarasını gördü, dağ çiçeğinden bir merhem yapıp sürdü, sardı, bağladı... **Boğaç**'ın gözleri açıldı...

DİRSE HAN SENİ ÖLDÜRMEYE AND İÇMİŞ HA?.. "OĞLUM, BOĞAÇ'IM" DİYE KARA YASLARA BÜRÜNEN, TÜM YİĞİTLERE "BOĞAÇ'IMI BULUN!.." DİYE YALVARAN DİRSE HAN...
SEN BU YALANA NASIL KANDIN, BOĞAÇ?..
YALAN MI?.. SARIKLI MİRZA'NIN OĞLU UZUN DURAN BANA NEYE YALAN SÖYLESİN?..
MİRZA'YI OLDUM OLASI SEVMEDİMDİ... SONUNDA YAPTI BİZE YAPACAĞINI!..
UZUN DURAN, KARA DAĞLARA ÇIKARKEN GÖRDÜĞÜM ATLI!..
ŞİMDİ ANLADIM, YEL YOK DEPREM YOK İKEN TEPEME DAĞLARIN TAŞLARIN NEDEN İNDİĞİNİ!.. BOĞAÇ SANA EMANET ANA!..
HAYDİ YAĞMUR!.. ÇOK GECİKMEDEN SARIKLI'NIN UZUN DURAN'I BULALIM.. BİZE GEREK O!..

KARAOĞLAN'IN SESİNİ SOLUĞUNU KESMEK?!! OLASI İŞ Mİ???

Dirse Han ile oğlu Binbaşı Boğaç'ın arasını bozmaya çalışan Sarıklı Mirza ve oğulları, türlü hile ve yalanla Boğaç'ı babasının okuna hedef yaparlar. Karaoğlan, yaralanan Boğaç'ı bulur ve anasına teslim eder.

Karaoğlan'ın aklına
gelen tehlike, pek
önceden başına
gelmek üzereydi...

Kendi kendine konuşup
düşünerek orman için-
den geçen **Karaoğlan**,
ansızın, hızlı bir baskına
uğradı...
HEEY!..
SOYTARILIĞIN
SIRASI DEĞİL
ŞİMDİ!..

Sarıklı Mirza'nın altı oğlu ve dört fedaisi Karaoğlan'ın üstüne ansızın çullandılar, kıskıvrak yakaladılar.
SENİ DAĞDA DELİCELER YEDİ BİTİRDİ SANIYORDUM! AMMA BU KEZ KELLENİN DÜŞTÜĞÜNÜ GÖZÜMLE GÖRME..
BRE İKİ YÜZLÜ, NANKÖR SOYSUZ!.. DİRSE HAN'I, BOĞAÇ'I, BENİ YOK-ETMEK İSTEDİNİZ...
Ansızın, Karaoğlan'ın sert ökçesi, Uzun Duran'ın suratında patladı..
AMMA BİZ SENİN GİBİ UYUZLARA, BABAN GİBİ SOLUCANLARA YEM OLACAK CANLAR DEĞİLİZ!..
AL HELE ŞUNU!

Tekmeyi yiyen **Uzun Duran**, boylu boyunca yıkılınca, berikiler durakladılar.. **Karaoğlan** fırsatı kaçırmadı..
Sarıklı Mirza'nın oğullarına dirsekle, tekme tokatla bir güzel girişti...
AH!
ASIL, **SARIKLI MİRZA**'YI BULUP BAŞINI TAŞTAN TAŞA VURMAK GEREK!..

Uzun Duran Karaoğlan'ı kıstırdığı an babasına bir müjdeci yollamayı unutmamıştı... Haberci dağı bayırı kuş gibi aştı, Sarıklı Mirza'ya ulaştı...
Sarıklı Mirza'nın bulanık kafası bir an durulur gibi oldu... Haber hoşuna gitmişti...
GÜZEL!.. BU UĞURSUZU SUSTURURSAK YARIM BOĞAÇ İLE BUNAK DİRSE'DEN KORKULMAZ...
Öte yanda ormanda kavga kızışmış, kılıçlara el atılmıştı...
Karaoğlan'ın işi kolay değildi... Uzun Duran'la adamları yılacak cinsten değildiler...
EN TEMİZİ BU KAYIN AĞACINI UZAKTAN KAFASINA İNDİRMEK!..

Karaoğlan, postun elden gideceğini anlamış gibi birden hızlandı, sağlı-sollu girişti Mirza'nın adamlarına ve oğullarına...
AOOOVV!
Fedailer içinden bir açıkgöz ormanda bulduğu uzun odunla Karaoğlan'a sinsice sokuldu...
HAY!
BUNU YİYEN İFLAH OLMAZ!
84

Sarıklı Mirza, Karaoğlan'ın ormanda kıstırıldığı yere koştu... Fakat görünürde kimseler yoktu...
HANİ NERDELER?.. BİZİMKİLERİ GÖREMİYORUM!..
Birden, adamlarından birinin seslendiğini duydu...
HEEEY! AĞAM MİRZA!..
SANA ÖĞRETTİKLERİMİ BİR BİR YAP!.. HATA İŞLERSEN KILICI SAPINA KADAR BÖĞRÜNE SOKARIM...
BURADAYIZ!.. KARAOĞLAN'IN HALİNİ GÖRMEK İSTİYORSAN ÇABUK GEL!..
SUAT YALAZ
85

?!!
SENİN İŞİN BURADA BİTTİ, ARKADAŞ... AL ŞUNU!.. BİRAZ UYUMAYI HAKETTİN!..
Sarıklı Mirza adamının çağırdığı yere gelince Karaoğlan önündekinin tepesine kılıcının kabzasıyla şöyle bir dokundu...
AAHH!
Kötü kalpli ihtiyar Mirza, birden ne yapacağını şaşırdı.. Çevresine bakındı, arandı...
DURAN, NERDESİN?.. KARDEŞLERİN, ADAMLARIM NEREDE?
BOŞUNA ARAMA MIRZA! ADAMLARINDAN VE OĞULLARINDAN SANA HAYIR YOK!..
AMMA, UZUN DURAN SADIK BİR EVLATMIŞ!.. HERŞEYİ ANLATMAK İÇİN SENİ BEKLEDİ!..
86

TASARLADIĞIN BİR DİZİ KÖTÜLÜKLER SONUNDA AYAĞINA DOLAŞTI, MİRZA... ŞİMDİ DİRSE HAN'IN YURDUNA GİDECEĞİZ... OĞUZ BEYLERİ ÖNÜNDE YARGILANACAKSIN!..
ASLA!.. BENİ O DURUMA KİMSE DÜŞÜREMEZ!.. SENİNLE DE SONRA HESAPLAŞACAĞIZ!
DEEEH!
Mirza, atını topukladı... Fakat...
At, ok gibi fırlayınca, alçak bir dal Mirza'nın alnına şiddetle çarptı...
İhtiyar, toparlanamadı... Bir anda kendini yerde sürüklenir buldu...
Ayaklarından biri üzengiye takılmıştı... At şaşırmış, ürkmüş, sarp kayalara doğru delice koşmaya başlamıştı..

ARTIK ÇOK GEÇ!.. KOŞSAM YETİŞEMEM, YETİŞSEM KURTARAMAM!..
Karaoğlan, Sarıklı Mirza'nın yardımına koşmak, onu kurtarmak istedi amma, o gücü bulamadı kendinde... Mirza'nın oğulları ve adamlarıyla boğuşmak genç adamı bitirmişti...
Hemen sonra Dirse Han, seçme kırk yiğidiyle kavga yerine ulaştı...
KARAOĞLAN, NEREDE O, ELİMİ EVLAT KANINA BULAYAN İBLİS?..
CEZASINI BULDU, DİRSE HAN.. ATININ ÜZENGİSİNE TAKILI, DAĞA TAŞA ÇARPARAK PARÇALANDI!..
Dirse Han'ın yiğitleri Mirza'nın yaralı yada baygın oğullarını, fedailerini bir bir bulup yakaladılar.. Çamlıbel'e hep birlikte döndüler..
BOĞAÇ'IM YAYINA EL ATMAYINCA DÜŞTÜĞÜM TUZAĞI SEZMELİYDİM.. AMMA, YOLDAŞIM, SIRDAŞIM MİRZA, OLAYLARIN YARDIMIYLA BENİ AĞULAMIŞTI BİR KEZ... BOĞAÇ'I DİNLEYİNCE HERŞEYİ ANLADIM.. HEMEN SANA YARDIMA KOŞTUM.. AMMA SEN...

Anacığının şifalı eli Boğaç'ı ölümün eşiğinden döndürdü... Akşam Karaoğlan'la bir güzel söyleştiler...
SENİN SAĞ SALİM DÖNÜŞÜNÜ GÖRÜNCEYE KADAR BİN KEZ ÖLDÜM ÖLDÜM DİRİLDİM, KARAOĞLAN!..
EKSİK OLMA!.. BİR ŞEYİM YOK... AMMA SIRTIMA KAHPECE VURDUKLARI MEŞE AĞACI SOL YANIMI TUTMAZ ETTİ!..
O DERT DEĞİL, KARAOĞLAN!.. ELİ PEK HAFİF BİR ÇIKIKÇIMIZ VAR... OMUZUNU BİR OVARSA, BİR ŞEYCİĞİN KALMAZ!..
İYİ DEDİN ANA, AMMA BEN BU İŞİN EN İYİSİNİ YAPAN BİR ÇIKIKÇI TANIDIM.. DAĞDAN DÜŞ-TÜĞÜMDE HURDAHAŞ OLAN BEDENİMİ ONARAN ÇIKIKÇI...
Ertesi gün akşamüstü, gün biterken...
GIZ HACE, NE OLUYOR SANA?..
ANA!.. ANA!.. ŞU ATLIYA BİR YOLDA SEN BAK HELE, DÜŞ MÜ GÖRÜYORUM, YOKSA ESSAHTAN KARAOĞLAN MI BU GELEN?..
SUAT YALAZ
89

SELÂM HACE!.. GENE OCAĞINA DÜŞTÜM! BİR ARKADAŞLA GÜREŞ TUTUŞTUM, SOL OMUZUMU ÇIKARDIM!..
YOKSA GELMEYECEKTİN DEĞİL Mİ, HAYIRSIZ!..
ANA, KOŞ KARAOĞLAN'A BİRAZ TAZE SÜT SAĞ, YUFKA AÇ!.. UZUN YOLDAN GELDİ, ACIKMIŞTIR... BEN DE YATACAĞI YERİ HAZIRLAYIM...
TAZE SÜTÜ DEMİN SAĞDIM!.. YUFKA ISLANMIŞ, HAZIR... BANA YAPACAĞIM İŞİ ÖĞRETME... BEN AĞILIN DAMINI YENİDEN ONARMAYA GİDİYORUM...
Daha anası bayırı inmeden, Hace Karaoğlan'ı tuttuğu gibi ufak odasına çekti... Birlikte katı döşeğin üstüne yıkıldılar...

Karaoğlan'ın çıkığını onarmak, omuzu yerine oturtmak kolay olmadı...
Hace'nin çabalarına Karaoğlan'ın gençliği de yardım edince... Hastamız iyilendi... Şifa buldu.. Hem de ne biçim.. Karlı derenin böğürtlen diplerinin dilleri olsa da söyleseler...
5'inci gün...
ELLERİN DERT GÖRMESİN, HACE! BİR DAHAYA SÖZ, SAKATLANMADAN GELECEĞİM...
GİTTİ AMMA, BENİ ÖYLE BİR YAŞAMA SEVGİSİYLE DOLDURDU Kİ, GELMEYECEĞİNİ BİLE BİLE, ONU BEKLEMEK BİLE GÜZEL...
BU MACERANIN SONu